

видили више народа и столећа да га произведу и граждано-светски облагороде, и сама ова дуга и скупа прошастност добра намъ стои за постојану нѣгову будућност. Добро зактева свугди и свагда највеће пожертвовање и ступа само после дуги жестоки боли у животъ. — О да срећна времена, кадъ ће одъ другии народа високопочитованъ Славянинъ съ великонародномъ гордостѣу на свой народъ, на ово узвишено срећно испуњено опредѣление погледати моћи! — Просвештенѣ и књижевности другій народа нећею нити мораю збогъ тога престати или пославенити се, они ће ду и далѣ живити моћи, алъ ће ду само њинове романтичне са човечности стихияма променути и къ Славянима ближе прилюбити се, себе поредъ новогъ чрезъ ове и изображеногъ и негозаногъ основоположения чистогъ човечества изчистити и подмладити морати; или ако то неучине, то ће ду они оной судби подлећи, која све съ гађа, што преживи и съ крилатимъ временомъ далѣ неступа: они ће ду престарити и у обштои реки просвештениа изгубити се.

§. 15.

Опровргаванѣ неки сумнѣи, пребациваня и промишляваня у смотреиу ове узаймности.

Говори се „Славянски в народъ већъ дуго